

живота и, като не съжаяли, какъ да се освободят от тъхъ, оставили съжги като второстепенни, странични елементи. Защо съществуват примъси въ живога, кой ги е внесълъ, не е важно. Важно е, животът да се освободи от чуждите примъси. Примъсите въ живата не съж нищо друго, освенъ камъни, поставени на пътя, отдето минаватъ много хора. Кой какъ мине, непременно ще се спъне въ тия камъни и ще удари крака си. Тръбва ли човѣкъ да се спре предъ камъка и да започне да протестира: Кой е турилъ този камъкъ срѣдъ пътя, да се удрятъ хората въ него? Нѣма ли надзоръ тукъ? Нѣма ли полиция? Защо държавата не обрѣща внимание на тѣзи работи? Така протестира мнозина, но ще се намѣри нѣкой разуменъ човѣкъ, който, безъ никакво роптане, ще се наведе, ще дигне камъка, ще го тури настрана и ще продължи пътя си. Всѣки може да бѫде въ положението на разумния пътникъ, който ще се наеме да очисти живота отъ ония примъси, на които самъ се натъква.

Свѣтът се нуждае отъ разумни хора, отъ разумни семейства, отъ разумни общества и държави, отъ разумни народи. Какъ постѣпва съвременната държава по отношение на престѣпника? Като хване нѣкой престѣпникъ, държавата го дава подъ сѫдъ за извѣршено престѣплението и го осужда на нѣколкогодишенъ затворъ. Престѣплението се сѣстои въ открадване на сто или хиляда лева, а държавата го осужда на две-тригодишенъ затворъ. Въ този случай престѣпникъ сгрува на държавата много повече отъ сумата, която е открадната. Тази мѣрка не е разумна. Това не значи, че престѣпниците не тръбва да се наказватъ, но държавата тръбва да потърси нови наказания, при които тя да не се ощетява, а престѣпникъ да научи урока си, и втори пътъ да не върши престѣпления. Държавата тръбва да вземе примѣръ отъ природата, която въ всички свои прояви прилага закона на економиката: съ най-малко разходи по възможность полголѣми придобивки. Какъ постѣпва Богъ съ престѣпника? Като види, че нѣкой грѣши, или прави престѣпления, Богъ не го сѫди, но казва: Стани, върви напредъ и повече не грѣши. Той знае, че ако се спре да го сѫди, ще изразходва повече енергия и време, отколко о да го остави свободенъ. Затова е казано за Бога, че е